

“Mene moja Amerika voli”

By [Boris Malagurski](#)

In-depth Report: [THE BALKANS](#)

Global Research, November 24, 2010

[Nova Srpska Politička Misao](#) 17 November
2010

Kad ste mladi, lako se zaljubite. Ni ne saznate mnogo o „voljenoj” osobi, a već ste na sedmom nebu. „Ljubav” je vatrena i čini vam se da je partner savršen i nepogrešiv, osoba vašeg života. Posle nekog vremena se desi jedna od moguće dve opcije - ili bolje upoznate partnera i realno sagledate njegove ili njene karakteristike, te procenite da li je stvarno sve tako kako ste zamislili (obično nije i tu se veza prekida), ili ćete nastaviti da sebi mažete oči i živite u laži zarad površnog zadovoljstva. U slučaju druge opcije, što više vremena bude prolazilo u vezi, samoobmana će postajati sve jača, dok, naravno, na kraju čovek više ne može gledati kroz prste i sve se sruši. Tada se čovek pita zašto se na vreme nije „otrezniio”, kad je ulog bio manji, bio on emotivni, finansijski ili kakav god. Moje pitanje je - kad ćemo se mi kao narod konačno „otreziniti”?

Građani SAD su izabrali Baraka Obamu za predsednika nakon talasa narodnog nezadovoljstva zbog finansijske krize i načina na koji su se Bušova vlast i njihovi volstritski sponzori ophodili prema američkom narodu. Kada su ljudi shvatili da Obama gotovo da nije taknuo čelnike finansijskog sektora, da ekonomsko kolo i dalje vode isti ljudi sa Vol Strita, birači su Demokrate na zadnjim izborima izbacili iz Predstavničkog doma SAD. Današnja mlada generacija Amerikanaca je prva u američkoj istoriji koja je manje obrazovana i živi bednije od svojih roditelja. Cene namirnica, usluga i školovanja rastu, a kvalitet istih opada. Građani se osećaju bespomoćno, jer polako shvataju da američku vlast ne zanima dobrobit svojih građana, već interesi velikog biznisa koji ih je i doveo na vlast. Međutim, ako porazgovarate sa velikim delom političara u Srbiji, daće vam proverenu informaciju da ipak postoji jedan narod za koji se američka vlada brine - narod Republike Srbije.

Ali prijatelji moji, što bi rekao Ilija Čvorović iz Balkanskog špijuna, nismo mi mladi pa da ne znamo šta radimo. U godinama smo kada se ne praštaju greške. Jeste da su mnogi Srbi zaljubljeni u tu famoznu Ameriku, imperiju čije vojne baze uvek obasjava sunce, pa čak i onu „našu” kod Uroševca, ali zar nije krajnje vreme da sagledamo ko je naš voljeni partner? Amerika je država koja je izgrađena na genocidu nad domorodačkom indijanskom populacijom i ropstvu otetih crnaca iz Afrike. Ameriku koju mi danas vidimo je takođe rezultat Reganove deregulacije bankarskog sektora, nešto što je povećalo jaz između bogatih i siromašnih, te uništilo američku industriju i srednju klasu. Regan, koji je pre titule Predsednika bio glasnogovornik velikih američkih firmi, savetovao je ljude da kupuju na kredit, da se ne plaše zaduživanja, jer je komunizam jedino čega treba da se boje. U međuvremenu se broj radnih sati američkih građana povećao, plate su ostale zamrznute, a bogati su postali još bogatiji. Kad je komunizam doživeo krah, Amerikanci su pohrlili da ekonomski kolonizuju nova tržišta, a, bogami, malo i dotrajalih bombi da se otarase. Ono što je bitnije je da su uspeli da ubede lokalno stanovništvo da su sve to činili da im pomognu, jer su istočni Evropljani tobože važniji od američkog naroda.

Kada neko u Srbiji želi da naglasi da nije ta država na povišenom stepenu životnog standarda, obično izgovori: „Nije ti ovo Amerika“. A šta je, zapravo, Amerika? Šta mi podrazumevamo pod „Amerikom“? Znaju li građani Srbije koliko Amerikanaca živi u „trejler gradovima“ koji su veći od kontejnerskih kampova u Gračanici? U američkoj verziji gračaničkih kampova nisu mnogo drugačiji životni uslovi. Da ne pominjem koliko ih živi u šatorima, automobilima ili kartonskim kutijama, jer su ih banke izbacile iz kuće. No, pogledajmo „presrećne“ Amerikance koji imaju dom – kakav je to dom? Većina onih koji žive u stanovima, moraju da nose odeću po ulici do „laundromata“, tj. javnih veš mašina, da bi oprali veš. U stanovima im je uglavnom rusvaj, jer nemaju vremena ili živaca da se bave tim stvarima kad se mrtvi umorni vrate s posla, samo da im je načo čipsa, TV ekrana i spavancije. Oni koji žive u kući imaju privilegiju da plate stotine hiljada dolara za bednu drvenu kućicu koju jača oluja može oduvati za čas. Zato moraju plaćati osiguranje. I „morgidž“, tj. kredit – ako ne mogu odmah kupiti kuću (a ne lažimo se – gotovo niko ne može). Tako postaju robovi svog posla (ne nalaze posao koji žele, već onaj koji im je neophodan), što američkim vlastima savršeno odgovara.

Šta će vladi narod kojem život ima sadržaja? Takvi ljudi neće hteti duže da ostanu na poslu, vrednije da rade, pa i za male pare. Ne možemo sebe lagati da svi Amerikanci žive kao u serijama koje se plasiraju u našem medijskom etru. Ima i takvih, ali jako malo – čak toliko malo da i sami Amerikanci polako prestaju da veruju u “američki san”. Ono što funkcioniše bolje u Americi nego kod nas ne samo da je rezultat crnačkog ropstva, iskorištavanja siromašnih i, naravno, indirektna ili direktna kolonizacije stranih država, već se plaća debelo onom čuvenom američkom “slobodom”. Sve te sitne privilegije se zaustavljaju onog trenutka kada shvatite da na aerodromu smeju da vam diraju genitalije radi “nacionalne bezbednosti” – u suprotnom vas hapse i kažnjavaju sa \$10,000. U Americi se zna da svakog trenutka građanin može biti proglašen “teroristom” i završiti u Gvantanamo zalivu – “Golom otoku” SAD u kojem trenutno, iako je Obama predsednik, boravi 174 zatvorenika. Nije lako održavati imperiju u životu, a ona je najagresivnija u vremenima opadanja moći.

Mnogi će ignorisati sve što sam napisao. Pa nije valjda da nas američka propaganda laže? Gde je interes Amerike u promovisanju američkih interesa? Vidite, moć samoobmane je neverovatna. Ljudi teška srca priznaju da su pogrešili, jer osećaju da tada jedan deo njih umire i da njihova reputacija opada. Mi bi, nasuprot tome, trebalo da promenimo način razmišljanja po tom pitanju. Kada čovek shvati da nešto nije onako kako je mislio, trebalo bi da se oseća srećnim, jer mu to shvatanje omogućava da unapredi sebe i svoj intelektualni život, da dozvoli novim i preciznijim informacijama da oblikuju njegov pogled na svet, što svakako donosi korist ne samo njemu, već čitavoj zajednici. Kad bi se malo više potrudili da sami sebe unapređujemo, bilo bi lakše odupreti se onima koji iskorištavaju naše slabosti. Osvestimo se i počnimo da volimo sebe onoliko koliko Amerikanci vole sebe. Ako budemo čekali da nam drugi pomognu, pogotovo Amerikanci, koji su pokazali kako šire svoju “demokratiju” po svetu (mi smo „srećkovići“, pa smo dobili privatni šou, ali nismo bili baš toliko „srećni“ kao Iračani), svi će pomoći sami sebi, a mi ćemo ostati na kolenima slomljenog srca.

The original source of this article is [Nova Srpska Politička Misao](#)
Copyright © [Boris Malagurski](#), [Nova Srpska Politička Misao](#), 2010

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

Become a Member of Global Research

Articles by: **Boris Malagurski**

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca